

siten ulottaa verovelvollisten oikeudet ja velvollisuudet kosemaan ei-verovelvollisia. Irlannin lainsäädäntö, jossa sallitaan ei-verovelvollisten sisällyttäminen arvonlisäveroryhmään, on siten direktiivin vastainen.

(¹) EUVL L 347, s. 1.

Kanne 24.2.2011 — Euroopan komissio v. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

(Asia C-86/11)

(2011/C 145/15)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamies: R. Lyal)

Vastaaja: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

Vaatimukset

- on todettava, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (¹) 9 ja 11 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on sallinut ei-verovelvollisten henkilöiden sisällyttämisen arvonlisäveroryhmään (käsitteleminen yhtenä arvonlisäverovelvollisena)
- Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Arvonlisäverodirektiivissä sallitaan käytännön syistä ja mahdollisten väärinkäytösten estämiseksi se, että jäsenvaltiot käsittelevät kahta tai useampaa henkilöä yhtenä verovelvollisena. Kantaja väittää, että direktiivissä ei sallita sitä, että jäsenvaltiot sisällyttävät ei-verovelvolliset henkilöt tällaiseen ryhmään ja täten laajentavat verovelvollisten henkilöiden oikeudet ja velvollisuudet koskemaan ei-verovelvollisia henkilöitä. Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädäntö, jossa sallitaan ei-verovelvollisten henkilöiden sisällyttäminen arvonlisäveroryhmään, on näin ollen direktiivin vastainen.

(¹) EUVL L 347, s. 1.

Valitus, jonka Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG on tehnyt 1.3.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-336/08, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 17.12.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-98/11 P)

(2011/C 145/16)

Oikeudenkäyntikieli: *saksa*

Asianosaiset

Valittaja: Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG (edustajat: Rechtsanwalt G. Hild ja Rechtsanwalt R. Lange)

Muu osapuoli: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-336/08 17.12.2010 antama tuomio on kumottava ja SMHV on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä oleva valitus koskee unionin yleisen tuomioistuimen antamaa tuomiota, jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkää valittajan kanteen, jossa vaadittiin kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (SMHV) neljännen valituslautakunnan 11.6.2008 tekemä päätös hylätä valittajan hakemus punanauhaisen suklaapuvun muodosta koostuvan kolmiulotteisen merkin rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi.

Valittaja vetoaa valituksensa perusteeksi asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 7 artiklan 3 kohdan virheelliseen soveltamiseen.

Ensimmäinen valitusperuste koskee erottamiskyvyn arvioimista, ja valittaja väittää tältä osin, että SMHV:n tekemä tutkinta sekä unionin yleisen tuomioistuimen tekemä oikeudellinen arviointi eivät täytä oikeudellisia vaatimuksia, koska kumpikin on nojautunut ratkaisuihinsa olettamuksiin. SMHV on olettanut, että toteamus, jonka mukaan suklaapäsiäispupu on tyypillinen muoto pääsiäiselle, pätee kaikissa unionin jäsenvaltioissa, ja tämä on sen mukaan kiistatonta. Kyseinen seikka ei kuitenkaan ole ollut missään vaiheessa kiistaton, vaan valittaja on nimenomaisesti riitauttanut mainitun toteamuksen laajan selvityksen perusteella. SMHV:n ja unionin yleisen tuomioistuimen olisi tämän vuoksi pitänyt selvittää asiaa täyttääkseen niille asetuksen N:o 40/94 74 artiklan 1 kohdassa asetetun tutkintavelvollisuuden. Unionin yleinen tuomioistuin on lisäksi tullut siihen lopputulokseen, että kultaisen foliopaperin käyttäminen pääsiäissuklaapuvuissa on markkinoilla yleistä, vaikka tuomioissa mainitaan nimeltä vain kolme muuta kultaiseen foliopaperiin käärittyä valmistetta. Näin pieni määrä tuotteita ei voi merkitä sitä, että tällaista käyttöä olisi pidettävä ”tavanomaisena markkinoilla”.